

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

dert und hiebei leider meist das Wertvollste trifft. So auch in diesem Falle.

Wenige Jahre vorher aus der Militärschule ins Leben getreten, voller Ideale, könnte man ihn am besten als eine glückliche Vermengung ernster, tadelloser Pflichterfüllung und rührend kindlicher Naivität bezeichnen.

Als Untergebener, wie als Vorgesetzter gleich vorzüglich, war er ein prächtiger Kamerad und verstand es in seltener Weise, die Zuneigung aller zu erwerben.

Mutter Natur hat ihn körperlich wie, geistig voll ausgestattet, er war durch und durch Soldat, hiebei Mensch edelster Sorte und so ist der Verlust, welchen das Regiment, die Armee, ja das Vaterland durch seinen Helden Tod erlitt, ein gleich schmerzlicher.

Allen voran, war er uns stets ein leuchtendes Beispiel von Mut und aufopferungsvoller Hingabe für den allerhöchsten Dienst.

Die blutigen Lorbeer, welche er sich mit Aufopferung seines jungen, hoffnungsvollen Lebens um die durchschossene Stirn wand, werden niemals verwelken.

Alle fühlen den herben Verlust gleich tief, mich aber hat er am empfindlichsten getroffen, denn mir war es ja vergönnt, sein soldatisches Denken und Fühlen vom ersten Momente seiner Dienstzeit bis zum letzten Atemzuge zu leiten und zu lenken. Er war mir stark ans Herz gewachsen, einen Sohn verlor ich in ihm.

Durch seinen Helden Tod hat er das Soldatenideal verwirklicht:

«Er starb als Soldat und Held!»

Hptm. *Andreas Mayer.*

Kadett i. d. Res. Ferdinand Osváth. Es ist ein trauriger Riport: ein Nekrolog über einem Reporter ... Du, der tausendmal dem Tode trotzttest, bekamst in einer stillen Gefechtspause einen Kopfschuss. Am 27. Oktober 1914 durchbohrte ein kaltes Geschoss deine Bohém-Stirne. Wenn Du dein eigenes trauriges Ende schildern müsstest, so würde es Dich gewiss schmerzlich berühren, dass Dich der Tod nicht in einem Kampfgewühl ereilte ... Auch der Anblick der heutigen vollkommenen technischen Einrichtungen des Stellungskrieges würde Dich sicherlich kränken, da Du glauben könntest, dass Du infolge Mangel an solchen sterben müsstest.

Früh verließest Du uns. Ein unerbittliches Schicksal raffte Dich hinweg und entriss einer Mutter ihre einzige Stütze, Hilfe und ihren Beschützer. Dein kleiner Bruder verlor nicht nur seinen Bruder, sondern auch den zweiten Vater.

Du, dessen Beruf es war, über andere zu schreiben, hast auch Deinen Namen im Buche der Heroen eingeschrieben.

Oblt. Dr. *Alexander Székely.*

hogy épen az értékeseket, a legjobbakat követeli áldozatúl ...

Íme Teszling hadnagy ...

Pár éve került ki a katonai iskolából, telve nemes ideálokkal. Az egész fiú csodálatos keveréke a komoly kötelességtudásnak s a legbájosabb gyermeki naivitásnak ... És katona tetőtől talpig. Kíválmó mint alantas és feljebbvaló egyaránt. Páratlan bajtárs, kit csak szeretni lehetett ... Karcsú magas termet, okos fej és a legszebb reményekre jogosító mély érzésű lélek ... Halála gyász az ezrednek — veszteség a hadseregnak, a hazának ...

És bátorsága ... Erre nincs kifejezés ... Vakmerő, önfeláldozó a végletekig ... Csodálatos példájával mindenkor magával ragadta a derék bácskai fiúkat és meg kellett halnia ... A csodálat és gyász ül a tollra ...

A hősnek babérkoszorú jár és ha valaki, Teszling hadnagy érdemli azt meg, kinek átlött homlokára dícfény rajzolt a kiömlő meleg vére ...

Halálá mindenkit, de különösen engem érintett lesújtóan ... Hiszen nekem jutott osztályrészül, hogy vezessem az ő fiatalokat ... Én voltam az ő első és egyetlen századparancsnoka. Ő meg legjobb tanítványom volt szolgálatának első napjától — utolsó lehelletéig ... Szívemhez nött gyermekem volt ...

Halálá az örök katona ideál, mert elmondhatni róla: «Meghalt, mint katona, mint hős» ...

Mayer Andor, százados.

Osváth Ferdinánd tart. hadapród. Szomorú riport ez: nekrológ egy riporterről, ki annyiszor nézett ezer golyóval szembe s mikor egy kis szélcsendben fájósfejét akarta lehüteni, akkor kapta bohém fejébe a hideg golyót ...

Osváth Ferdinánd 1914. október 27-én esett el Laszki Murowanenél ... Ha magad írnál riportot a magad szomorú végéről, bizonyosan azt találnád tragikusnak, hogy nem küzdve, csatában ért a végzet ... Talán az is fájna, ha látnád mai nagy technikájú harci építméyeinket, hogy neked ilyenek hiányában kellett elpusztulnod ... De talán azon is tudnál örülüni, amilyen becsületes katona voltál, hogy íme mily jól megtanultuk a háború mesterségét s még büszke lennél, hogy a te haládon is tanultunk

... Korán mentél el tölünk. A sors elrabolt, elragadt szegény anyádtól, kinek támasza, segítsége voltál, oltalmazója az ő keserű, csalódott életében, leszakított kis öcsédtől, kinek apa és fivér voltál ...

Arra voltál hivatva, hogy másokról írj ... Magadnak csak annyi írást rendeltetett, amennyivel nevedet a hősök könyvébe jegyezted ...

Dr. Székely Sándor főhadnagy.